

Anna Maria Geli. CANDIDATA A RECTORA DE LA UdG

«Després d'un mandat de pacificació, ara entrarem en una etapa més activa»

La candidata a la reelecció repassa alguns aspectes de la seva gestió els últims quatre anys, centrada a llimar les diferències internes, i anuncia un mandat que exigirà un esforç per ser competitiu a Europa en matèria de recerca

RAMON ESTÉBAN

Girona

● –Es penedeix d'alguna decisió presa en aquests quatre anys?

–«Tot és millorable, en aquesta vida. Però no tinc la sensació d'haver pres decisions equivocades. En tot cas, potser em reca no haver premut més el gas. Quan jo vaig arribar al rectorat, estàvem sortint d'una època de molta crispació i a les eleccions s'hi havien presentat quatre candidatures. El meu propòsit va ser clarament el de pacificar, que a la UdG no hi hagués divisions ni fractures. Quan realment es va bé és quan anem junts i fem pinya. Les persones volen treballar en bones condicions i em vaig proposar fer pinya, que hi hagués les millors condicions per desplegar les capacitats de la gent. Jo diria que en aquest aspecte hem anat progressant, hem avançat en la direcció correcta. I ara hem arribat a un punt d'inflexió, estem entrant en una fase molt diferent de fa quatre anys, estem entrant en la competència europea, el primer pas de la qual és la implantació de postgraus, i això hem de fer-ho amb totes les garanties.»

–Per entendre'ns: entrarem en una etapa més activa.

–«Exactament, és indispensable. Ep, fins ara també s'han fet coses; aquests quatre anys no han estat una etapa de pacificació sense activitat, sinó que s'ha treballat per enfortir-nos i ser més competitiu de cara enfora. És a dir, primer hem fet que tota la universitat estigui unida, per tal de ser més forts a l'exterior, pensant que no treballem per nosaltres mateixos, sinó que treballem per beneficiar la societat en general. Superada aquesta primera fase, ara ens toca entrar al marc europeu, al procés de convergència europea, tant en els títols de graus i màsters (que ja estan en marxa) com en la recerca i en tot allò que fa referència a la vida universitària.»

► **Les Àligues, un referent.** Ser candidata no l'allibera en absolut de les obligacions de rectora en funcions i Anna Maria Geli aquests dies va més de bòlit que mai. Per això vam quedar per fer la foto de l'entrevista a la seu del rectorat, Les Àligues, que en qualsevol cas és un escenari

–**Que la UdG s'havia de preparar per entrar a Europa ja es deia a la campanya de les eleccions del 2005.**

–«Tens raó, però ara és diferent. Quatre anys enredre es parlava només dels estudis, de com s'havien de transformar les diplomatures i les llicenciatures. En aquell moment, el ministeri encara no havia fet el real decret corresponent, que no trauria fins a l'octubre del 2007. Va ser aleshores quan vam poder posar en marxa la transformació, que havíem de fer

en dos anys. En aquell moment no es parlava gaire de la recerca. Sempre ha estat internacional, la recerca, però ara Europa està traient més convocatòries que abans. Hem de ser capaços de presentar-nos-hi i guanyar-les. No és que partim de zero, perquè ja fa un temps que hi treballem (precisament acabem d'atorgar dues beques europees de gran prestigi a dues persones de la UdG, en el camp de la química i de literatura medieval), però fa quatre anys la competència europea en recer-

magnífic i alhora simbòlic. «És un lloc –diu Anna Maria Geli– molt adient per commemorar que la Universitat de Girona està a punt de complir 18 anys; és un referent multidisciplinari amb aportacions de diverses cultures universitàries.» / FOTO: EUDALD PICAS

ca estava a les beceroles.»

–**Ara com ara, la UdG està ben situada en temes de recerca?**

–«Estem ben situats. Fa poc ha sortit el rànquing SCIMAGO de 2.000 universitats d'arreu del món sobre la visibilització de la recerca que s'hi fa (una classificació que valora el nombre de consultes a articles publicats) i a nosaltres ens situen com la tercera de l'Estat, només rere de la UB i la Pompeu Fabra. Per les nostres dimensions, això és un èxit grandíssim. És cert, de totes maneres,

que ens falta molt per fer. Ens falta treballar de manera sistemàtica en aquesta competència, perquè per sortir-te'n en aquest món tan competitiu no et pots basar en l'esforç d'un professor o d'un grup de

d'uns objectius que volem assolir, és a dir, hem de competir per aconseguir els recursos.»

–**No sembla que, amb la crisi econòmica general, sigui un bon moment.**

“

RECERCA

Estem ben situats. En un rànquing de 2.000 universitats d'arreu del món, a nosaltres ens situen com la tercera de l'Estat

FINANÇAMENT

És un gran moment per aconseguir-ne si els governs espanyol i català saben el que han de fer

”

recerca o, casualment, d'un institut de recerca. Ha de ser una cosa sistemàtica i ja hem començat a treballar en aquesta direcció. A l'interior de la UdG hem començat a vertebrar la recerca, a definir conceptes com ara investigador actiu (l'investigador que està aconseguint recursos i produint coneixement), amb la idea que hem de donar tot el suport als nostres investigadors perquè puguin desplegar bé la seva recerca i siguin realment competitiu. Això no s'aconsegueix d'un dia per l'altre, és tota una cultura que al nostre país no teníem, en comparació amb llocs com Alemanya, Gran Bretanya o França. Aquesta nova cultura té uns costos importants, requereix un finançament de més envergadura. Això és clau, les universitats necessitem més recursos, si hem de ser competitives a Europa cal que tinguem un finançament adequat. No vull pas dir que ens donin diners per fer el que vulguem, sinó que aconseguim els diners a partir

–«Penso que és un gran moment si els governs espanyol i català saben el que han de fer. No es pot entendre que es retallin les despeses en recerca quan es vol impulsar una societat del coneixement. No pot ser que es retalli en els espais que poden aportar valor afegit i que poden donar noves formes d'economia al país.»

–**Seria partidària que la UdG es distingís per un camp del coneixement concret?**

–«Per definició, nosaltres som una institució transversal, oferim totes les branques del coneixement. Ara bé, al cap de 18 anys la UdG ja s'ha destacat en força coses. A vegades em diuen: 'Heu de dir en què us destaqueu.' Doncs bé, la pròpia dinàmica dels investigadors ha fet que destaquem en molts de fronts: acabem d'inaugurar l'edifici de l'ICRA [Institut Català de Recerca de l'Aigua], un tema en el qual som capdavanters a Catalunya, Espanya i Europa. Tenim l'Institut Català de Patrimoni

Anna Maria Geli. CANDIDATA A RECTORA DE LA UdG

PRESENCIA AL TERRITORI

“ No farem facultats fora dels campus de Girona, però sí que crearem càtedres

CONSELL D'ESTUDIANTS

En començar el segon semestre segur que es convocaran eleccions al consell

CANDIDATURA UNITÀRIA

Ho vaig proposar a Poch però ho va desestimar. No em sembla pas malament que es presenti

Cultural, i amb les noves tecnologies alimentàries, igual. També en turisme, en biomedicina, biotecnologia, etc.»

—**Ha esmentat turisme, però en realitat l'institut de recerca d'àmbit català s'instal·larà a Tarragona.**

—«No s'ha creat, encara, aquest institut. Tarragona va estar a punt de guanyar-nos la cursa, és cert, però ara com ara hi ha una proposta d'estatuts en què es preveu que la seu serà compartida entre Tarragona i Girona.»

—**Què ha passat en aquest mandat que diversos col·laboradors seus hagin estat destituïts o hagin plegat?**

—«En els primers mesos, dues persones van considerar que la gestió no acabava de ser el que es pensaven. Després, un cop aprovat el pla estratègic, vaig fer una reestructuració de l'equip i el vaig aprimar, amb la intenció d'alinear l'equip amb el caràcter del pla estratègic.»

—**I el vicerector Manel Poch?**

—«Va anunciar que plegava després del claustre del 2007. Ell havia treballat molt a fons un document de plantilla, en què es definia com s'havia de reconèixer la feina dels professors. Els professors fem docència, recerca i gestió, però també activitats com difondre què és el procés de Bolonya als instituts, pronunciem conferències, publiquem articles... En el primer document de Poch es feia una proposta sobre com reconèixer això en el pla docent del professor i alhora es buscava tenir una plantilla equilibrada. En el claustre ens el van tombar, aquest document. I dic 'ens el van' tombar perquè, si bé el presentava ell, la resta de l'equip del rectorat hi donàvem suport, per descomptat. Des d'aquell moment, en Manel va estar unes setmanes que si plegava, que si no plegava, fins que al juliol va anunciar-ho. Va ser una decisió unilateral, jo no li ho vaig pas demanar. Ha

dit que teníem opinions diferents, no ho sé, és una manera de veure-ho, però jo no ho recordo així, no recordo cap discrepància mentre va estar treballant a l'equip. Però bé, potser hi havia discrepància i no ens ho va fer saber en el seu moment. I ara que parlem de gent que va estar al meu equip, deixa'm aprofitar per agrair-los la seva feina, en uns temps complicats, sobretot perquè s'han planificat els graus. Pensem que als vicerectors els toca fer la feina del dia a dia, sovint desconeguda, i que és indispensable perquè la institució tiri endavant. Això mereix un reconeixement explícit que no se sol fer.»

—**Li sap greu que Poch es presenti a aquestes eleccions?**

—«No. És bo per a la Universitat que hi hagi alternatives, opcions, diversitat. En aquest sentit, tenim la sort de ser una universitat capaç de superar les discrepàncies i les diferents visions. Per això no em sap greu. En Manel, en saber que jo em presentaria, em va dir que jo ja havia fet prou coses, que ja podia plegar. Jo no ho vaig pas veure així i, en canvi, li vaig proposar de formar un equip tots plegats, com quatre anys enrere, una candidatura unitària. Ho va desestimar, va dir que no li interessava. No em sembla pas malament que es presenti, és bo que la UdG vegi programes alternatius.»

—**Les relacions amb els estudiants sembla que podrien ser força millors. El consell d'estudiants està reclamant unes eleccions al consell i el rectorat no les permet.**

—«No és així, exactament. No és que no vulgui, és que legalment no es po-

● El tracte amb l'Anna Maria Geli és agradable perquè és una persona que procura crear un bon ambient al seu entorn. És un tret de la seva personalitat, junt amb la seva vàlua a àmbit acadè-

mic, que ja en temps del Col·legi Universitari li va reportar el respecte de la comunitat universitària. En això, tot hom hi està d'acord. A partir d'aquí, la valoració de la Geli rectora és motiu de divergències. No és casualitat que

només de començar l'entrevista, la candidata anunciï que, si la reelegixen, farà una gestió més activa: està al cas que el punt feble del seu mandat —almenys, el punt feble que hi veuen els que discrepen d'ella— és que no s'ha «premut prou el gas», utilitzant l'expressió a la qual la mateixa candidata recorre quan fa un exercici d'autocrítica. A Geli se li retreu que sí, que escolta, que utilitza molt bones maneres, però que li costa Déu i ajuda prendre decisions —si és que finalment les prenen uns moments en què la competència entre universitats és més ferotge que mai. Té a favor seu que als campus se li valora que hagi sabut posar ordre al trencaclosques de la UdG, després d'uns anys especialment moguts. I creieu-me, això no era una empresa gens fàcil.

/ RAMON ESTÉBAN

Molt de seny, poca rauxa

MERO

den fer. M'explico: les eleccions d'estudiants són cada dos anys i toca al 2010. I puc garantir —vaja, si continuo sent rectora— que en aquest curs hi haurà eleccions d'estudiants. No hem volgut anticipar-les perquè, per celebrar-les, abans haurien de presentar la dimissió tots els càrrecs electes del consell. I no han pas dimitit tots, fins ara. Tenim estudiants que estan ocupant càrrecs i que vénen molt poc als claus-

tres. El consell diu: 'Bé, si no hi assisteixen, que dimiteixin i convoquem eleccions.' I jo dic: 'Bé, quan hagin dimitit tots farem eleccions.' Si no hem fet encara les eleccions que demanen és perquè, en primer lloc, no han dimitit tots i, en segon lloc, perquè toca fer-les al febrer o al març. Fins i tot estic disposada a avançar-les. En començar el segon semestre, segur que es convoquen eleccions.»

—**Durant el mandat de Joan Batlle va quedar clar que no es crearien més facultats fora dels campus de Girona. Hi haurà alguna variació en la política de la presència de la UdG en el territori?**

—«De facultats no en posarem, en el territori. El que sí farem —i en aquest mandat ja ho hem aplicat molt— és crear càtedres. Són una fórmula que té molt d'èxit perquè solen

BIOGRAFIA

Anna Maria Geli de Ciurana (Girona, 1950) és doctora en filosofia i lletres i llicenciada en biologia. Abans de ser rectora exercia a la Facultat d'Educació i Psicologia, on dirigia el departament de Didàctiques Específiques. Té molta experiència en gestió a la universitat: va ser dels pioners de la junta que va precedir la fundació de la UdG i va ser vicerectora en època del rector Nadal, així com degana de la Facultat d'Educació i Psicologia. D'altra banda, al 2003 va dirigir la secretaria general de Família del govern de CiU. No milita en cap partit.

estar patrocinades pels ajuntaments, la Cambra de Comerç (en el cas de Sant Feliu de Guíxols), consells comarcals... Penseu que en la creació de càtedres som pioners i estic convençuda que són un sistema boníssim. A més, hem anat desplegant per la demarcació de Girona viviers d'empresa, que són un bon suport perquè els municipis hi ubiquin iniciatives empresarials amb l'objectiu de donar-los un suport. I no oblidem que mireu de participar en activitats de tota mena que es fan arreu de la demarcació, anem a les fires, els nostres professors fan conferències o cursets, col·laborem en projectes, etc. Ara bé, obrir facultats, no ho farem. La comunitat universitària ha d'estar concentrada. Vam tenir la demostració de Turisme a Sant Feliu de Guíxols. Deixar-los allà tot sols, aïllats, no va funcionar. Cal potenciar que hi hagi molta vida als campus, i mirar de crear més edificis, ja no de docència, sinó de convivència, uns centres cívics, per entendre'ns. Ja tenim projectes en aquest sentit, tant al Barri Vell com a Montilivi.»